

- 2) Разпоредбите на Директива 2002/46 и тези на Договора за функционирането на ЕС относно свободното движение на стоки трябва да се тълкуват в смисъл, че максималните количества по член 5 от Директивата трябва да се определят за всеки отделен случай и въз основа на всички критерии, посочени в член 5, параграфи 1 и 2, в частност горната граница за безопасен прием на съответните хранителни вещества, установена чрез задълбочена научна оценка на риска за общественото здраве, основаваща се не на общи или хипотетични съображения, а на релевантни научни данни. От компетентността на запитващата юрисдикция е да прецени дали разглежданият в главното производство метод за определяне на посочените количества отговаря на тези изисквания.
- 3) Разпоредбите на Директива 2002/46 и тези на Договора за функционирането на ЕС относно свободното движение на стоки трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат научната оценка на риска по член 5, параграф 1, буква а) от Директивата, задължително предхождаща установяването на горната граница за безопасен прием, която е един от критериите, които трябва да се отчитат при определянето на максималните количества по член 5, да се извършва само въз основа на национални научни становища, при положение че към момента на приемането на съответната мярка също така има достоверни и актуални международни научни становища, които съдържат заключение в полза на възможността за определяне на по-висока граница.

⁽¹⁾ ОВ C 90, 7.3.2016 г.

Решение на Съда (трети състав) от 27 април 2017 г. (преюдициално запитване от Bundesarbeitsgericht — Германия) — Asklepios Kliniken Langen-Seligenstadt GmbH/Ivan Felja (C-680/15), Asklepios Dienstleistungsgesellschaft mbH/Vittoria Graf (C-681/15)

(Съединени дела C-680/15 и C-681/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Прехвърляне на предприятие — Гарантиране на правата на работниците и служителите — Директива 2001/23/ЕО — Член 3 — Трудов договор — Законодателство на държава членка, което позволява приемане на клаузи, препращащи към колективни трудови договори след датата на прехвърлянето — Противопоставимост на приобретателя)

(2017/C 202/08)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesarbeitsgericht

Страни в главното производство

Иници: Asklepios Kliniken Langen-Seligenstadt GmbH (C-680/15), Asklepios Dienstleistungsgesellschaft mbH (C-681/15)

Ответници: Ivan Felja (C-680/15), Vittoria Graf (C-681/15)

Диспозитив

Член 3 от Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности във връзка с член 16 от Хартата на основните права на Европейския съюз, трябва да се тълкува в смисъл, че при прехвърляне на стопанска дейност гарантирането на правата и задълженията, произтичащи за прехвърлителя от трудовия договор, обхваща договорената от прехвърлителя и работника въз основа на принципа на автономия на волята клауза, съгласно която трудовото правоотношение се урежда не само от колективния трудов договор в сила към датата на прехвърлянето, но и от сключените след това договори, които го допълват, изменят или заменят, когато националното право предвижда в полза на приобретателя възможност за адаптиране както по взаимно съгласие, така и едностранно.

⁽¹⁾ ОВ C 118, 4.4.2016 г.